

PŘÍSLOVÍ ZE ŽIVOTA

Když mi bylo devět let, vzal mě můj tatínek poprvé na vánoční oslavu pořádanou jeho podnikem. Její součástí byly i různé soutěže pro děti. Pamatuji se konkrétně na soutěž v přiřazování vlajek jednotlivým evropským státům i na to, že jsem skoro nic nevyhrála.

Vzpomínám si i na další oslavu o rok později, kdy mě trochu překvapilo, že jsou všechny soutěže úplně stejné jako vlani.

Když se za rok zase blížila oslava, nevěřila jsem příliš, že by soutěže opět byly stejné, ale pro jistotu jsem se naučila všechno, co mi mohlo dopomoci k vítězství - vlajky evropských států, jejich hlavní města a ještě několik dalších věcí. Samozřejmě bylo všechno stejné jako vlani. Jen já jsem na to byla už připravená. Začala jsem u soutěží, kde jsem si byla jistá. Pak jsem pokračovala tím, kde jsem si nebyla tak jistá - a kupodivu to šlo stejně dobře. Nakonec jsem si nechala házení hadrovými koulemi do otevřené tlamy papírového tygra. Přestože jsem házení netrénovala, dosáhla jsem 9 zásahů z 10 ran.

Bylo to slavné vítězství... Sledována závistivými pohledy ostatních jsem si odnášela domů celou náruč výher. Pravda, bylo mi to trochu trapné, na můj vkus to bylo příliš snadné vítězství, ale - bylo to spravedlivé. Ostatní se zřejmě málo snažili...

Není nad to, přesvědčit se o pravdivosti přísloví na vlastní kůži. A jaké to bylo přísloví? Určitě je znáš i Ty - říká, že "ŠTĚSTÍ PŘEJE PŘIPRAVENÝM"...

Vždycky si na tyhleto vánoční besídky vzpomenu, když Vám chystám nějakou morseovku a pro jistotu musí být přehled morseovky po ruce, abyste to zvládli. A k situaci, kdy některá z Vás na schůzce nad něčím udělá nešťastné oči a s povzdechem, že to nezvládne, a nakonec to dokáže stejně dobře jako ostatní, mám ještě jeden příběh ze života...

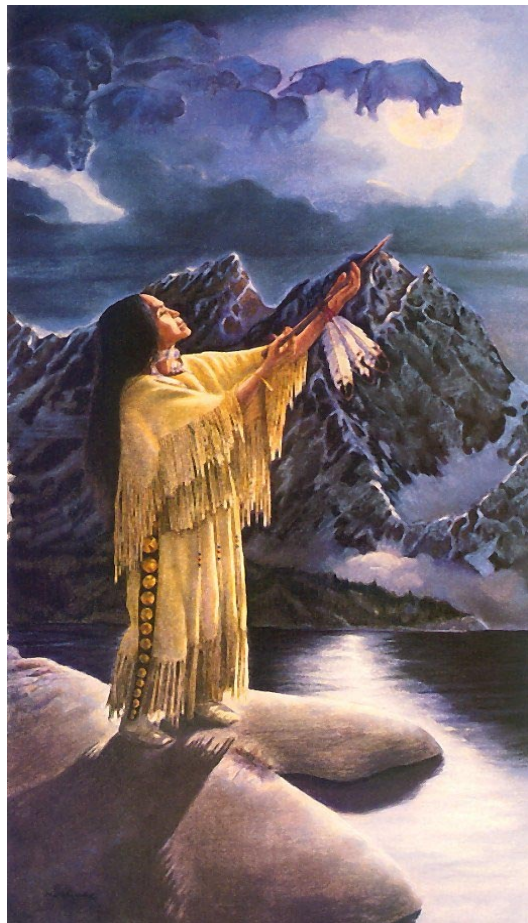
Vždycky jsem obdivovala tzv. krajkové pletené vzory. Připadaly mi strašně složité. Moje babička upletla kdysi veliký kulatý krajkový ubrus, ale naučit mě to nestačila. Až jednou jsem se naštvála (Silvě byly tři měsíce a po svých bratrancích dědila samé chlapecké věci). Upletu jí šatečky. A krajkové a s kolovou sukýnkou. Když to zvládne kdekjaká venkovská hospodyně, proč by to nezvládl blbej biochemik. Nevadí, že je doma jen modrá vlna z rozpáraného světříku.

Upletla jsem. Poučení z toho plyne: "ODVÁŽNĚMU ŠTĚSTÍ PŘEJE".

A na závěr: nedávno jsem u kamarádky viděla nad pracovním stolem rukou kreslený plakátek. Čáp, který má v zobáku žábu. Žába ale koutky zobáku vystrkuje přední nohy a usilovně ho jimi škrtí. Pod tím nápis: "NIKDY SE NEVZDÁVEJ"...

Posloucháte mě vůbec, dámy?

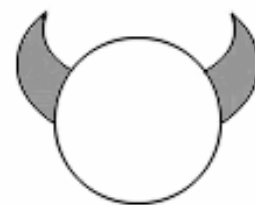
D.

KAPKA LESNÍ MOUDROSTI

"Pro statečného a uznávaného muže a válečníka bylo jeho slovo prvním zákonem - co slíbil, musel splnit. Jestliže nemohl dodržet, co slíbil, musel to otevřeně přiznat - když tohle dokázal, slib se mu prominul, ovšem nešlo-li o něco závažného. I kdyby slíbil jen přinést své squaw vodu z potoka - kdyby to nesplnil nebo včas neřekl, že nemůže, nebo mu v tom nezabránily naléhavé vyšší úkoly jako příkaz náčelníka, útok na vesnici apod., jeho vlastní žena a jeho děti by si ho nevážily..."

náčelník Navajů
Šedivá skála

VISSTIER

NOVÁ ZEMĚ

č. 04/ročník 00

PŘEDSTAVUJEME: REDAKČNÍ SKŘÍTEK NEVĚŠHLAVU

Nevím, jak si představujete redakčního skřítky Vy. Já jsem si ho kdysi představovala jako křehké, dobromyslné a milé stvoření se špičatým nosíkem, špičatou čepičkou a špičatým jazykem. Tolik teorie, platná do chvíle, kdy jsem měla tu čest se seznámit s tímhle mrňavým provokatérem. (Silva ho pro Twister namalovala, protože, jak známo, fotoaparáty skřítky, duchy a strašidla nedokážou zachytit...) Jak praví zkušenost, bývá praxe přesným opakem. Redakční skřítek Nevěšhlavu je stvoření potměšilé, zlomyslné, nevypočitatelné a mstivé - a co víc, je to na něm vidět. A proč Vám tento klenot chci představit? Abyste věděli, kdo těsně před tiskem působí překlepy, trousí rozdělovací znaménka na místa, kam nepatří, vyhazuje řádky, slova, části řádků a/nebo slov, prohazuje obrázky, čísla, obsah atd. atd. Výčet jeho kousků by přesáhl skromný rozsah tohoto časopisu. Když je na něj člověk hodný, nedočká se od něj žádného, natož pak dobrého slova. Zato když na něj začnete být zlí, najde odvahu říct konečně svůj názor a začne být aspoň sdílný (v čemž se podobá některým lidem). Co však musíme v rámci spravedlnosti připustit, je skutečnost, že to je osobnost...

D.: Hele, ty potvoro, jak jsi vlastně starý?

N.: Nejsem doma, když mě urážejí.

D.: Nedělej obstrukce a hled' odpovídat na položené otázky, dokud se ptám. Taky bych mohla odpovídat za tebe, což by se ti asi moc nelíbilo, jako se ti ostatně nelíbí kdeco...

N.: Si ty urážky vyprošuju. Nemusí se mi líbit všechno, co vy lidi splácáte - speciálně ty, ty nádivo.

D.: Fajn, nálada stoupá. Tak jak jsi vlastně starý, ty vykopávkó?

N.: Čím je to mladší, tím je to dnes drzejší. Že já nebyl důslednější, když mi přidělili toho - jak se jmenoval ten ňouma, co sepsal ty tuny dnes vysoce hodnocené literatury? Jo, Charlie - pro toho byla literatura něco jako alkohol. Dokud denně nenapsal aspoň deset stran, měl dojem, že si nezasloužil večeri. Ernst naproti tomu dokázal zacházet se slovy jako se šafránem. Kdybych na ty šílence nebyl tak hodný, moh' jsem dnes spolupracovat s daleko váženějšími literáty. Místo toho nafasuju tento literární omyl jménem Petrová. Achich ouvej...

D.: Tak vypadne z tebe, jak jsi věkovitý?

N.: Nic ti nepovím, osobo neuctivá. Když tě srovnám se svým prvním žákem, Homér se jmenoval, je mi z mé profesionální kariéry nevolno... To jsem to dopracoval...

D.: No sláva, tak z dob brontosaurů jsme to kukaččí mládě nepodědili, je to jen zlomyslný odkaz starých Řeků. Uf, je to dřina dělat rozhovor s redakčním skřítkem, který je tvrdohlavý jak koza...

N.: Churchill by ti řekl, ty nedouku, že dobrý redaktor musí být schopen udělat poutavý rozhovor i s pasoucí

se krávou. Máš značné rezervy.

D.: Tak zaprvé nejsem redaktor. Za druhé by s krávou zdaleka nebyly takové problémy jako s tebou, příteli.

N.: Jo příteli - a co že tak najednou?

D.: Je to dobré, reaguje. Co rodinný původ, milý redakční klenote?

N.: A to má být jako co? Hodnocení kvality dojnice podle rodokmenu nebo lékařská anamnéza?

D.: Třeba obojí, jak panstvo ráčí. Tak dělej, není čas na hrdinství - otec, matka...

N.: Tak abys věděla, ženská neuctivá, jsem božského původu: otec kobold Unifus, matka gnóm Teuricie. Děd z matčiny strany bůh Pan, bába z matčiny strany víla. Děd z otcovy strany kobold Aridus, bába z otcovy strany bludička Noname. Praděd ze strany otce mé matky...

D.: Fuj. Tak ty jsi vlastně neznačkový zmetek. No to nám sem ti kapitalisti exportují pěkný ausšus...

N.: ..., prabába ze strany matky mé matky bohyně měsíce Selené...

D.: No potěš, to ta degenerace postupuje teda astronomickou rychlostí. No, i mistr tesař se někdy utne. Radši toho nech a spíš mi pověz, jestli máš nějakou družku nebo dokonce potomky (snad ne).

N.: ..., praděd ze strany matky otce mé matky bůh moře Poseidón. Co mi furt kecáš do výkladu? Mám odpovídat, tak odpovídám, co to dá. Družku, potomky - copak se s takovým zapřažením dá zabývat čímkoliv jiným než péčí o svěšeného amatéra? Copak ubohého skřítky někdy necháš vydechnout? Copak mi někdy dopřeješ chvíli osobního volna? Kdo si myslíš, že má ty tvoje elaboráty porád číst, když děláš v průměru 15 - 20 normostran překladů denně, což je zhruba třicet stran rukopisu...

D.: Já bych se bez tvé láskyplné péče docela obešla...

N.: ... a když se urveš, tak mě nenecháš schrupnout, jak je tejden dlouhej. A aby se mi náhodou nezkrátily žíly, ještě začneš dělat nějaký Twister. Pokud možno ještě s přílohou. A v mezičase si ještě dopisuješ po síti se smečkou dalších více či méně vzdálených grafomanů. Toho pitomce, co vymyslel ten internet, patří postoupit jako pokusného králíka španělské inkvizici...Bezohlednost nejvyššího ražení. A ještě se mě budou blbě vyptávat na potomky! Ještě se prosím tebe zeptej na zájmy a koníčky...

D.: Správně. A jaké máš zájmy, hobby a koníčky kromě maření práce lidí?

N.: No to už opravdu přestává všechno! Jdu si stěžovat na vyšší místa, co mi to přidělili za odporného provokatéra, směšného pisálka, poskvnu literatury, urážku kultury, nevděčnou slepici...

Rukama rozhazující Nevěšhlavu mizí v dále, nehmotně přitom procházejí skříní a stěnou a přitom nevěřicně potřásají hlavou. Ale když si představíte, že jsme mohli vyfasovat místo protivného redakčního skřítky třeba desetihlavého draka, řekla bych, že si nemáme nač stěžovat. Nevěšhlavu se našťástí živí papírem a princezny mu moc nejedou... D.

BUBÁCTVÍ II.

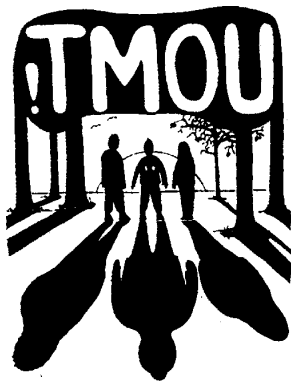
Dítky moje milené!

Vítám vás všechny na další lekci našeho veledůležitého předmětu. Na divadelních hrátkách jsme se vás pokoušeli strašit klekánicí, abyste už konečně daly pokoj a šly spát. Nepomohlo to, takže buď na vás máme pramalý vliv, nebo jste už poučeny a následující text je pro vás zbytečný. Nicméně pro ty nevzdělané. O klekánicích toho bohužel v našich materiálech není příliš. Jsou zastoupeny pouze **Klekánicí nejmenší bradavičnatou** (*Vespertina verrucata minima*). Tato je již podle názvu nejmenší svého druhu. Vyskytuje se na vlhkých místech, jakým v době našeho pobytu hrad v Boskovicích nepochybně byl. Naše finta nám ale rozhodně nemohla vyjít, protože toto ubohé strašidlo touží po kamarádství. Je však velmi ošklivé, což je pro mnohé nepřekonatelný problém. Výhodou nadále zůstává, že se venku pohybuje až po šesté hodině večer, díky čemuž je možno v zimních měsících přehlédnout její tělesné nedostatky. Bát se jí opravdu nemusíte, je přísný vegetarián.

Další strašidlo trpící svým vzhledem je **Polednice pravá** (*Avia meridiana vera*). Ta je však na tom ještě hůře, neboť odpuzuje i jedince svého druhu. Z tohoto důvodu nezadržitelně vymírá. Ji, na rozdíl od klekánice, je možno potkat za parného poledního slunce, převážně před bouřkou. Přisuzované urknutí bývá zpravidla jen šokem ze setkání. Rovněž se nejedná o masožravce.

Doufám, že se najde strašidlo, které půjde použít k postrašení zlobivých jedinců. Pokud ne, my už si nějaké vymyslíme. Skiska

Poznámka redakce: současně s vymýšlením je třeba začít shánět odborníka specialistu na neurózu pohádkových bytostí...

NOČNÍ HRA

10.II.2000

11.II.2000

INSTRUKTOŘI BRNO

ÚČASTNÍK / ÚČASTNICE JAK JSME SE ŘÍTLI !TMOU

Začalo to tím, že Pawča narazila na plakát Instruktorů Brno lákající na noční hru požadující IQ>150 a mimořádnou fyzickou i psychickou odolnost. Nemusela mne dvakrát přesvědčovat a společnými silami jsme pak nalákali ještě naše kamarády Boba, Michala a Věru (ta na poslední chvíli onemocněla).

Po pečlivé a tajuplné e-mailové přípravě začala hra v 16:20 na hlavním nádraží, kde se zástupci týmů z nádražního rozhlasu dozvěděli, že další průběh hry bude mít něco společného s knihou Brno známé i neznámé. Knihu měli hned v prvním knihkupectví a z obrázku 103 (číslo jsme věděli z mailů) jsme vyčetli, že další instrukce získáme u obelisku v Denisových sadech. Tady to organizátoři trochu nezvládli, protože na nálepku s internetovou adresou (místem získání dalších informací) jsme museli chvíli čekat.

Vyrazili jsme k telefonu, abychom poprosili Dášu o krátké browsdnutí, ale zrovna nebyla doma. Zachránil nás Michalův kamarád. Dozvěděli jsme se pár důležitých detailů o celé hře a taky to, že na Minoritské 12 na nás čeká auto. Řítili jsme se brněnským soumrakem ze Šilingráku dolů a jako jedni z prvních jsme dorazili k vývěškám inzertní služby. Nečekalo nás tady žádné auto, ale jen hromada inzerátů za výlohou... Asi po půl hodině zkoumání výlohy jsme nenápadně, leč vítězoslavně vyrazili na Olomouckou do autobazaru, abychom posléze zjistili, že stopa je falešná a nezbývá, než se vrátit a začít přemýšlet.

Na ten večer budou asi obě dámy za přepážkou dlouho vzpomínat. Inzertní službu postupně oblehl dav čítající skoro dvě sta lidí dožadujících se neurčitých vzkazů od neznámých osob, posledního čísla Inzert expresu, telefonního seznamu a mnoha jiných věcí. Korunu tomu asi nasadila jistá dívčina s čelovkou, která se dožadovala auta.

Občas se vyplácí poslouchat, co se děje okolo. Někdo z nás si všiml, že kdosi v davu příliš pečlivě opisuje jeden z inzerátů. Stopa vedla ke Zderadovu sloupu. Zanedlouho se s námi šalina řítila tmou.

Ti z vás, kteří přijdou na to, co mají společného Beethoven, Mozart a Jezuiti, zjistí, kde jsme se dozvěděli, že v jistém baru máme po muži za pultem

chtít kusovku za dvacet. I takto se dá vybrat startovné a zjistit, který tým se v jakém počtu dostavil.

Zpráva z cigarety obsahovala hromadu různých čísílek a informací, že trolejbus 145 z Mendlova směrem na Konečného náměstí jede ve 21:57 plus devět zastávek. Zapadli jsme do Copy General a víc než hodinu jsme luštili pomocí jízdního řádu brněnské hromadné dopravy. Poté, co si Pawča udělala neúspěšný výlet na Moravské náměstí, jsme jeli na Mendlák. Pro jistotu se zastávkou u Červeného kostela (Bobův tip). Trolejbus se sunul brněnskou tmou a my jsme z něj postupně vyskakovali, zjišťovali odjezdy jednoho spoje (hádejte kterého) a zase nastupovali. Sešli jsme se v Husovicích, kde Michal s Pawčou pospojováním těch správných čísel na papíře vytvořili siluetu Petrova. A hurá na čtyřku.

Najít na Petrově zprávu bylo dílem chvilky. Rozluštit se nám ji ale nepodařilo, takže jsme přišli o poslední nápovědu pro druhou etapu hry. Jak se později ukázalo, mohla nám ušetřit dost času.

V jedenáct večer se v Bílovicích vyhrnuly dvě stovky lidí z vlaku a vydaly se za světlem blikajícím ve stráni. Přimrzalo, svítil měsíc v úplňku a zpráva zněla asi takhle: 1ZXZXXYZYXZYXZYXXYXXZZZZX (autentické znění poslední třetiny zprávy). Po půl hodině luštění pod lampou jsme se s Bobem vydali luštit do tepla nádraží a skončili na čaji v hospodě, ve které se z různých míst ozývalo: "ZZX, ... J..., XXY, ZZ, A, ne, sakra..., XXY..." Pawča za námi přišla o půl druhé. Ve dvě ráno zavřeli hospodu a hospodské si asi hluboce oddechli. Zpod bílovických lamp se ozývalo, ZXX, klámp, ne, ..., jinak... a podivné postavy běhaly více či méně náhodně terénem.

TMOU 1

A=X
B=XX
C=XXY
D=XY
E=Y
F=YX
G=YXX
H=XXZ
I=XZ

J=Z
K=ZX
L=ZXX
M=ZXXY
N=ZXY
O=ZY
P=ZYX
Q=ZYXX
R=XXZZ

S=XXZ
T=ZZ
U=ZZX
V=ZZXX
W=ZZXXY
X=ZZXY
Y=ZZY
Z=ZZYX

ZZXXZZYZZYXZYXZXZYXZYXZXZYXZXZZXXZZXXZXXY
1 ZXZXXYZYXZYXZYXXYXXZZZZX

Před třetí jsme vyrazili k hrušce na horním konci Bílovic pro zprávu. Za necelou půlhodinku jsme přišli na to, který z občanů K, L a M (nebo kdo to byl) bydlí v Pravdivé, Prolhané a Střídavé Lhotě a který zrovna lže, takže jsme se mohli směle vydat lesem a tmou k Ressleru památníku, kde na nás čekala matematická křížovka, jejímž řešením bylo číslo zaokrouhlitelné na 464. Nápověda z které si z brněnských kontrol docela urychlila počítání. Z mapy jsme vyčetli, že se jedná o kótu asi dva kilometry od nás.

Zapojili jsme moderní techniku. GPS si chytlá své čtyři družice a šli jsme lesem a tmou najisto. Ze

TMOU 3

Křížovka:

A	B	C	D
E			
F			G
H		I	

Vodorovně:

- A) Polovina vodorovného C)
 C) Číslo se stejnými číslicemi
 E) Druhá mocnina svislého D)
 F) Dvě prostřední číslice se rovnají
 H) Druhá mocnina

Svisle:

- A) Je menší jako vodorovné H)
 B) Číslo dělitelné 51 beze zbytku
 D) Je rovno vodorovnému C)
 F) Toto číslo dělené 11 dává zbytek 10
 G) Sedmkrátobek vodorovného I)

(C) svisle + F) vodorovně / 24 - (A) svisle - 3) / 8 zaokrouhleno na desetinná místa

zápisů ve vrcholové knize jsme zjistili, že jsme osmnáctí ze čtyřiceti tří přihlášených týmů. Obrázková šifra byla ve srovnání s předchozími primitivní.

Vydali jsme se k zastávce u Podkovy. Bylo skoro šest a tma polevovala. Na matematickou šifru neměla Michalova kalkulačka dostatečnou kapacitu. Museli jsme použít sice poněkud zdlouhavější, za to ale spolehlivou Bobovu metodu ZSR (zdravý selský rozum). Bylo nám jasné, že hru v limitu (7:15) nedokončíme. Bylo už jen otázkou cti zjistit místo další etapy. Asi o půl osm jsme přišli na to, že dalším místem je asi 3 km vzdálený Horákovský hrad.

Dál už nezbývalo než dojít asi tři kilometry do Brna, sednout v Líšni na autobus a nechat se dovézt co nejbliž ke Stránské skále coby konečnému stanovišti hry. Tam jsme se dozvěděli, že celou trasu absolvovaly jen dva týmy (třetí jsme potkali, když jsme odcházeli). Na kótu 464 po nás dorazily ještě tři skupiny, ostatní se ztratily ve tmě a objevily se až na konečném srazu.

Co říct závěrem? Hra byla skvělá. Díky měsíčnímu úplňku to nebylo tak docela tma, díky jasnému počasí to touhle dobou bylo spíš zimou a díky bílovické hospodě se dalo i nejnáročnější luštění ve zdraví přežít. Inspirovali jsme se k přípravě vlastních her a pokud narazíme na nějakou podobnou šílenost, asi se zase zúčastníme.

Dodatek: Dle informací organizátorů měl první tým, který prošel celou trasu oproti časovému limitu zpoždění 20 minut, druhý čtyřicet a třetí asi hodinu. Do 9:00 neprošel žádný další. Z asi 230 účastníků

TMOU 5

OK + JA = UHU
 AKD + RUS = SJK
 UJA + UHZ = OZA
 SAD + OKR = UOHU

se na závěrečném srazu na Stránské skále sešlo okolo stovky vytrvalých. Více než polovina týmů absolvovala alespoň polovinu terénní části hry.

Piff

234562457

NEMÁM SLOV...

Hele, přátelé, já vás varoval. Jste nepoučitelní. Kdybych to jen řekl, může se stát, že mne přeslechnete (normálka u Vás, kde má každý řečí, jako kdyby byl placený od slova...). Ale já vám to NAPSAL. SLOVY a PÍSEMŇĚ. Vycházel jsem z toho, že když umíte psát, umíte i číst. Chyba...

Nevím, kdo si myslíte, že ty vaše bláboly bude jednou číst. Dobře, teď si je sem tam někdo z dlouhé chvíle, třeba na záchodě, ale spíše omylem přečte. Ale za pár let zapadnou prachem. Sotva koho bude za pár desítek let zajímat, že si Riči plete krakorec s krkavcem, že pata budovy je pro některé Vaše svěřence ta část budovy, která je v botě, a že heslem hry s kindervajíčky, kterou vyhrála Kýblikk, bylo "Lenochům se úspěch vyhýbá". Nemluvě o tom, že se to do vašeho časopisu skrz jiný blábol ani nevejde. A co opakovaně slibované spojení na lidi kmenu blízké, slibovaná Vlajka, článek o tom, jak jste se v listopadu činili, článek o tom, co všechno lze dělat s odpady, Piffův článek o hitacích, přehled činů, další část diskusního fóra, ohlasy čtenářů, krátký přehled antiky, povídání o stromech a jejich přehled... Kdo má ztrácet čas tím vytřídováním, co se do Twisteru ještě vejde a co už ne? A kam si myslíte, že se vejde "dětská stránka", kterou chcete tvořit s dětmi? A kam chcete vepcat novoročenku a projev náčelnictva k novému tisíciletí?

Tááák dost. Práskám pěstí do stolu a vstupuji do stávky. Od prvního čísla příštího ročníku nevratně nastavuji sazečský program na velikost stránky A5 a maximální počet listů 5. Dobře, s přílohou 6, ať tratím. Výjimky jen na základě kolkované písemné žádosti podložené nezanedbatelným úplatkem. A dělejte, co umíte, experti. Jsem zvědav, jak to zvládnete... Jó, snilkové, to není výroční zpráva, čím tlustší, tím lepší...

A s tímto vánočním dárkem se Vaším jménem loučím s tímto nepovedeným tisíciletím a jsem zvědav, zda z toho dalšího dokážete udělat něco lepšího. Jak vás tak, lidstvo, znám, tak budete dělat, co umíte, abyste patřičně smradlavě vyhnuli...

Redakční skřítek Potvora Nevěšhlavu

Poznámka redakce:

Milý Nevěšhlavu, abychom to aspoň z části dohnali, následuje to, co jsi nadneseně nazval projevem náčelnictva k novému tisíciletí.

Milí čtenáři,

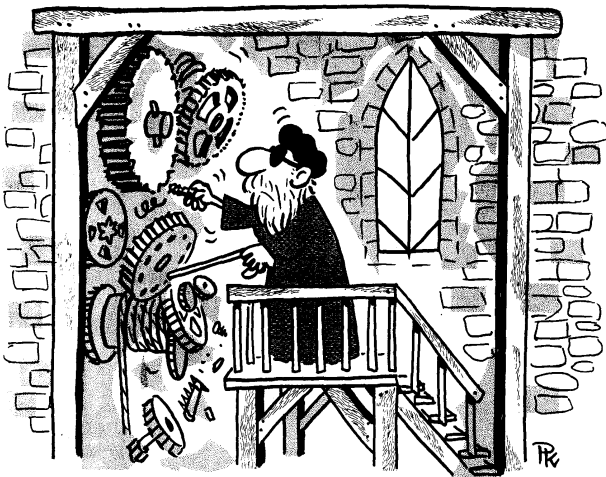
do nového tisíciletí Vám přejeme spolehlivé, upřímné, obětavé a tolerantní přátele a partnery, čestné a sebekritické nepřátele, musejí-li vůbec nějací být, trpělivé, moudré a sebevědomé pedagogy a rodiče a pro Vás sebedůvěru, silnou vůli a důslednost.

Dále Vám přejeme, abyste se měli ne tak, jak si zasloužíte (neboť spravedlnost jak znám o neexistuje), nýbrž tak, abyste samým pohodlím nezakrněli.

Nakonec Vám přejem, abyste vždycky měli nějaký sen, za kterým byste mohli jít...

S modrou oblohou

Nová země

V letech 1495 - 1508 oslepený mistr Hanuš úspěšně porouchal několik věžních hodin, než mu konečně úředník ukázal správnou cestu k jeho orloji.

AKCE, KTERÁ ZROVNA MOC NEVYŠLA (JAK TO VIDĚL PIFF)

Není každý den posvěcení a tentokrát se opravdu nedostavilo. Vydali jsme se na celodenní výpravu po brněnských památkách s cílem něco si povykládat o stavebních slozích, sem tam to proložit nějakou pověstí a po setmění se kouknout na Brno v nočním hávu. Představa pěkná, leč provedení a celkové vyznění poněkud kulhalo.

Po srazu na klubovně jsme se odebrali na Petrov, kde jsme měli domluvený vstup na věže ještě před otevírací dobou, abychom si mohli z co největší blízkosti užít zvonění poledne. Necelé tři metry pod zvonem to byl zážitek. Pro některé povznášející, pro někoho šokující či strašidelný, pro jiné třeba naprosto obvyklý či nic neříkající.

Po krátké prohlídce vnitřku Petrova jsme sešli do podzemí kapucínské hrobky. Jestli to byl nápad dobrý nebo špatný, nedokážu posoudit. Chtěl jsem spáchat trochu mystiky a neřekl bych, že se mi to povedlo. Možná jasně osvětlená a vybělená krypta s mumiiemi dávných obyvatel města nepůsobí dostatečně tajemně, možná prostě nebyla nálada.

Pak jsme už jen proběhli brněnskými ulicemi a sem tam to proložili návštěvou nějaké významné stavby, kdy jsme se my dospělí pořád víc a víc nimrali v akademických stavebně historických detailech a zbytek osazenstva se čím dál víc nudil a čím dál víc trpně mrzнул ve studeném větru (až si nakonec takřka umrzlý Kýblikk vytáhla z batůžku bundu).

Popolední návrat na klubovnu byl pro mnohé vysvoboze-

ním. Pustili jsme se do tvorby nástěnek a Dášiných tradičních tvarohových knedlí s meruňkama venku a pak jsme provozovali různé hrátky od inzerátů po mručecí a pazvukovací šílenosti. Přestože (nebo právě proto, že) jsme se přejedli, nálada pomalu a nepozorovatelně klesala.

Po obědovečeři jsme učinili ještě poslední pokus o záchranu a narychlo jsme stvořili přesunovou minihru, jejímž účelem nebylo ani tak vyhrát poklad, jako přesunout se do města. Starší skupina však byla natolik rychlá, že jsme nestíhali tvořit stopu a pod časovým tlakem pak vznikla zavádějící zpráva. Menší děti zato na morovém sloupu na náměstí Svobody nastudovaly docela dobře základní prvky baroka. Výšlap na Špilberk nad krásně osvětleným Brnem pak už byl jen utrpením a vzájemným kažením si nálady. Škoda.

No a co z toho všeho plyne? Stavební slohy jsou pro mnohé asi záležitost příliš těžká a nezábavná. Budiž. Kdo se o nich chce něco dovědět, necht' si přečte přílohu minulého a tohoto čísla Twisteru. Koho tohle téma moc nebere, ať nechá tak. Na výpravách bychom měli asi o něco víc činit a o něco míň složitě teoretizovat a hry, zvláště pro starší (pokud po této výpravě s děsem či nudou v očích neprchnou) připravovat pečlivěji. Konec konců každá hra si zaslouží být co nejlépe připravena (a taky odehrána s co největším nadšením). Piff

P. S. Dovolím si s Piffem ne tak docela souhlasit a můj názor potvrzují výsledky hitace, kde děti hodnotí akci v průměru známkou 2,09 (slovy "jo, dobrý"). Ostatně, Piffovy fotky svému autorovi poněkud odporují. I vzpomínka na nařikavý zvuk zvonů pronikající až do kostí a mrazivou zdrženlivost kostelních interiérů má něco do sebe. Jo a na okraj: víte, že baron Trenk umíraje ve vězení odkázal 1400 zlatých (nemalá to částka) svému největšímu nepříteli? D. P.P.S. Podobnost příjmení na této stránce je čistě náhodná. Navíc náčelník dosud není slepý.

AKCE FALCO (II.)

S příchodem jara začínají do svahů slovenských hor putovat skupinky strážců i v roce 1992. Ze střežených hnízd vylétají dvě desítky mláďat rarohů velkých, což lze považovat za úspěch především díky pomoci čtyř stovek dobrovolných strážců. Žádné ze střežených hnízd nebylo vykradeno, ale znovu bylo zaznamenáno několik pokusů o vykradení

Kdybych měl říct, co mi nejvíce utkvělo ve vzpomínkách, tak bych asi nedokázal odpovědět. Našlo by se pár vzpomínek povznášejících, jako třeba vzpomínka na lovícího raroha, který mi prolétl pár metrů nad hlavou, vzpomínky tragikomické, kdy asi pět lidí vybavených dost silnými dalekohledy podlehlo očnímu klamu a vidělo na orlím hnízdě hlavičku čerstvě vylíhlého mláděte, které tam nebyla, protože ten rok byla vejce hluchá. Našly by se i vzpomínky vyložené smutné, třeba na to, jak jsme s kamarádem sbírali ze země tři sotva týdenní orlíky, když vichřice shodila hnízdo.

Vlasta Hanuš

V roce 1993 dochází k několika změnám. Starosti kolem náboru a koordinace strážců od Pavla Sulana přebírá Radka Jindrová. Kromě akce Falco zaměřené na ochranu velkých sokolů se rozbíhá i akce Aquila na ochranu hnízd orlů královských a poslední změna se dotýká pozvolného opouštění území, kde jsme v minulých letech hlídali a kde si ostrahu bude zajišťovat správa CHKO. I přes tyto změny akce pokračuje a díky opětovné pomoci desítek dobrovolníků pomáháme k svobodnému letu třem mláďatům rarohů velkých a čtyřem mláďatům orlů královských.

V roce 1994 i přes pokračující ostrahu hnízd vylétá pouze jedno mládě raroha velkého. Žádné ze střežených hnízd nebylo vykradeno, ale hnízdění jsou neúspěšná díky faktorům, které nelze ovlivnit - jako neoplozená vajíčka či zřícené hnízdo při vichřici.

V roce 1995 tak opouštíme slovenská hnízda rarohů velkých a předáváme starost o ně pracovníkům CHKO a akce Falco se v tomto roce nekoná. Hlídají se dvě hnízda orlů královských v rámci akce Aquila. Na jednom z těchto hnízd došlo k zastydnutí snůšky pravděpodobně již v počátku sezóny, a tak vylétla dvě mláďata orlů jen z jednoho hnízda. Hlídky několikrát zasahovaly proti rušení návštěvníky přírody a bylo zabráněno bezprostřednímu ohrožení

hnízda lesními dělníky.

V tomto roce jsme se podíleli na vypouštění tří mláďat raroha velkého z umělého odchovu stanice v Miloticích. Deset dnů jsme se starali o bezpečnost a krmení mláďat ve vypouštěcí bedně na nepoužívané těžební věži na jižní Moravě.

V roce 1996 přichází další zlom. O pomoc nás požádal Poradní sbor pro záchranu sokola stěhovavého a raroha velkého v ČR, a tak poprvé hlídáme hnízdo sokolů stěhovavých, kteří po dlouhých letech znovu začínají hnízdit v ČR. Na hnízdě ve skalní stěně se ze dvou vajíček vylíhlo jedno mládě, ke kterému byla přidána dvě mláďata z umělého odchovu, bohužel jedno z mladých uhynulo. Sesterská akce Aquila probíhá znovu ve slovenských horách. Bohužel hnízdo se třemi mláďaty shodila vichřice a k velkému zármutku všech strážců a organizátorů všechna tři mláďata uhynula.

Ze strážního deníku akce Falco 1996
... Přilétá s křikem samec, krouží nad údolím a nese něco světlého v pařátech. Nejsem schopný mezi stromy vidět tak dobře, abych určil, co to je. Samička opouští vajíčka a mizí za samcem někde za obzorem. Za chvíli se do údolí snáší bílé peří...

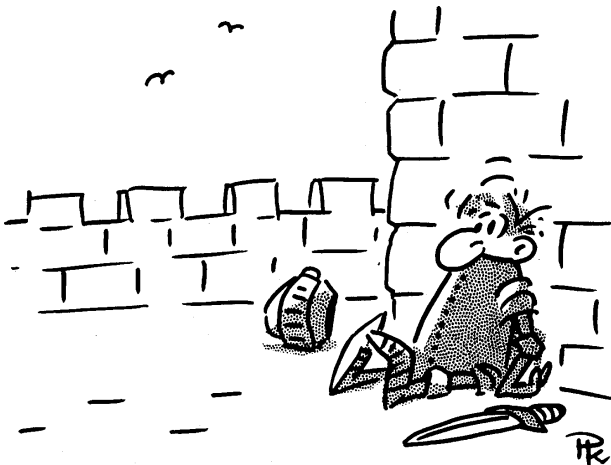
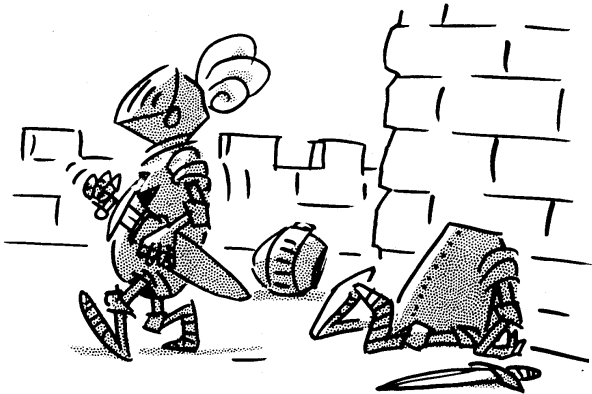
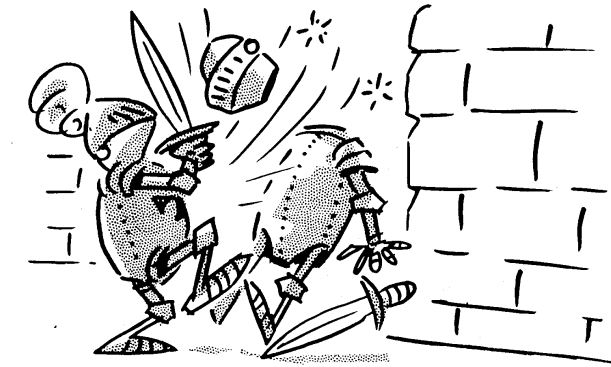
... Samice na hnízdě něco tiše vypráví a sameček sedící nedaleko poslouchá a chvílemi také něco pov. Sluníčko už načechrává peříny a na hnízdě se už asi nic dít nebude - večerní pohoda a filharmonie přírody začala svůj koncert. Většina lidí si už asi v tuhle chvíli dává kafe po dobré večeři u televize, ale neměl bych, jen tu dobrou večeři bych si asi dal. Ještě chvíli a pudu spát, aby se mi ráno chtělo vstávat, už čtvrtý den jsem tady sám se sokolí rodinkou. Snad budou pytláci také spát...

... Asi kolem páté hodiny přijíždějí lidé z ochrany přírody, jejich cílem je zjistit počet mláďat na hnízdě a dvě mláďata z umělého odchovu sokolům přiložit. Operace se zdařila skvěle a sokoli po chvíli nejistoty a rozrušení přijali mláďata za svá a starají se o ně stejně, jako o jedno své vlastní...

... Dospělý sokol odlétá se zbytkem oběda z hnízda. Je vidět pouze jedno mládě. Druhé se ani neozývá. U vchodu do hnízda je stále jedno mládě, které neustále volá rodiče. Je opravdu druhé mládě mimo hnízdo? Třetí mládě už určitě nežije. Za celý týden ho nikdo z nás nevidě. Jedno mládě je opravdu mimo hnízdo, nachází se asi dvacet metrů od něj. První let...

V roce 1997 probíhá pouze akce Aquila, kde se několika desítkám dobrovolníků podařilo uhlídat před rušením hnízdo, ze kterého vylétlo jedno mládě. Akce Falco se v tomto roce nekoná...

CO SI VRČEL POD FOUSY BOSKOVICKÝ ZUB ČASU

No to je hrůza. Už je po sezóně a furt se mi tady někdo córá. Sotva přestanou otravovat turisti, už tady pobíhá kastelán a támhle něco pižlá, tuhle cosi opravuje, tu něco dělá a o víkendech za ním ještě jezdí brigádníci. Prostě děs. Spořádaný Zub času si tady ani v klidu nezahlodá. O poctivých strašidlech nemluvě. No a vrchol všeho, teď o víkendu si to sem přihasila jakási banda uječených ježibab vedená takovým jakýmsi podezřelým individuem. Piff, nebo tak nějak si říkal. Už jsem si říkal, že bude aspoň třeba sabat nebo tak nějaká poctivá strašidelná zábava a ono zase nic. Přijeli hrát divadlo.

Hned v pátek, sotva se vybalili, tak si pustili takovou nějakou klidnou pokojnou muziku a v Kotlíkárně se potkávali, zdravili, měnili nálady, chodili v kruhu, tahali se za nosy (ale jen jako - hrůza).

A to jsem si myslel, že je Skiska pořádně rozdivočí. Aspoň ze začátku vypadala jako slušně vychovaná ježibaba. A ona nic. Naopak je všechny uklidňovala. A ještě k tomu místo zaklínání chvílema mluvila a dokonce zpívala (!) francouzsky (*poznámka redakce: kdo zajišťoval mravnostní dozor - bylo to vůbec slušný????*). Víc než půl hodiny měli zhasnuto a hráli si na upíry. To bylo samé uá a uf a když

rozsvítily, tak jsem viděl, že ani nikdo nikoho nepokousal. Nakonec se ještě pokoušeli vyvolávat duchy. Samozřejmě, že vyvolali tak leda starou belu, ale na to, aby některé spořádané duchy vyrušili ze zasloužilého spánku, to stačilo. No a večer jim Piff ještě povídal jakousi strašidelnost a teď se mi tady nakonec ještě bude zhmotňovat přízrak vyoperovaného spisovatele a budou tady otravovat vrabci. Zakázat by se to mělo tohleto (*úplně s tebou, kolego, souhlasím. Redakční skřítek Nevěšhlavu*).

V sobotu už jsem si říkal, že bude aspoň chvíli klid. A nic. Začali už o půl osmé s divadelní rozcvičkou a pak jim dokonce přijela posila. Jakási Pawča. I zámek na bráně se jim povedlo odemknout hned napoprvé, když ji pouštěli dovnitř. Pak Piff s kastelánem, kastelánicí a kastelánětem odjel nakupovat. Těšil jsem se, že už se konečně holky zvrhnou a začnou strašit nebo bourat hrad nebo tak něco a ono zase nic. V klidu si tancovaly a různě se hemžily. Když se ti tři vrátili, tak to bylo ještě horší. Všichni šli, ó hrůza, pracovat. Tak něco odporného... Menší holky se Skiskou uklízely ten nádhernej binec, co měl kastelán v dílně, a ostatní ukládali na půdu staré parkety a dřevotřísky, prý aby to dole v koroptvárně nezavazelo. To sem teda moc nepochopil, ale konec konců, život lidí je přece takřka výhradně o přesouvání věcí z místa na místo, ne?

Pak se naládovali kuřetem se zeleninou a až do večera se mi tady pletli po hradě, takže jsem si zase nemoh v klidu, mlze a deštičku hlodat. Napřed jim tady Piff s Pawčou poschovávali hromadu lístečků a pak se tady holky víc než hodinu pletly vzájemně pod nohy při jejich hle-

dání. Řekněte, nejsou ti lidi praštění? Jako by jim to nemohli dát rovnou. Takhle někteří skoro nic nenašli a jiní toho měli plnou hrst. No a aby toho nebylo málo, tak se pak ještě vypravili na hrad dohledat zbytek lístečků, motali se mi tady se svíčkama, dole ve sklepení huhňali, pak to tady s tím jejich Óm vypadalo jak někde v Tibetu nebo které tramtárii a nakonec ještě zpívali kánony a dvojhlasy. No říkám. Bratře Koniáši, souhlas - zakázat kulturu. Kdo to má poslouchat. Za trest jsem jim schoval tři lístky tak,

že je nikdo z nich nenašel. Aby toho všeho nebylo málo, tak mezi tím vším hráli to svoje d i v a d l o . Zkoušeli jazykolyamy, hráli scénky, zkoušeli dabing, hráli pantomimickou tichou poštu a já nevím, co ještě. Pak už toho měl dost i kolega Šotek a cosi jim povrtal v té jejich hrací mašince, takže

Rytíř Lenk z Rokytova

jim nešlo céděčko. Že by jim to moc vadilo, to ne. Spát šli až skoro o půlnoci.

V neděli ráno tady byl konečně klid. Spali až skoro do devíti. Pak se ale začali vylechtávat ze spacáků a někteří z nich si hráli na opice. Kravál tropili náramnej. Pak se konečně pobalili a začli hrát takovou divnou hru. Chvilčkama to vypadalo jako vplétání do kola, až na to, že jako kolo si posloužili vzájemně. Zajímavý přístup k zkoumání historie... Jo, twister tomu říkali. Dospělí pak cosi kuchtili v kuchyni a uklízeli a holky samostatně, hlučně a neorganizovaně prolézaly hrad a tahaly zdejší kotě. Už jsem se těšil, že aspoň některá z těch čaramůr spadne z hradeb a zase nic. Pak se konečně naobědvali a před jednou vypadli. Doslechl jsem se pak, že byli ještě dole ve městě v muzeu a navlíkali

Princezna Ričilie z Piffenberka a její stateční ochránci se tam do brnění, zkoušeli meče, drátěné košile, klobouky, šaty a závoje a prý dokonce hráli pohádku o královském levobočkovi. Trochu úcty to ke středověku nemá. Doufám, že je aspoň rok neuvidím. No uznejte, nemá snad i zasloužilý Zub času nárok na trochu klidu?
Piff

UZEMNĚNÍ

Na valné hromadě při sčítání hlasů: "... to máme 29 pro, když je 28 hlasujících a jeden odešel..."

Boskovice. Lenka před startem na hru na hradě projevovala zájem vyzkoušet si španělskou botu. (Byla vystavená na popravišti na nádvoří). Po návratu: "Tu španělskou botu sis vyzkoušela?"

"Ne, byla v ní nějaká cizí noha."

Boskovice, večer, při divadelních etudách se starším holkám nějak nedařilo zapálit svíčku. Riči: "Tak si prosím vás, na to rozžínání rozsviňte."

Boskovice, neděle ráno, Piff se Skiskou předvádějí řádění šimpanzů. Liška asi měla pocit, že se jí propadnou na hlavu i se stropem, a vykoukla ze spodního patra: "Trochu diskrétnosti, prosím."

Zpátky k valné hromadě. Dáša inspirována velkým množstvím pronesených slov začala přemítat, zda se slovo "uzemnění" píše s "mně" (jak navrhuje ona) nebo s "mě" (jak navrhuju já). Do debaty jsme zatáhli i přátele z kmene Omaha. Bohužel, doma jsme zjistili, že zase měla pravdu...
Piff

CO TAKHLE PÁR RÉBUSŮ, HÁDANEK A ŠIFER?

Že nezůstanete ušetření šifer a jiných podobných zákeřností, to už je jasné od tábora... A od té doby Vás pořád pronásledují různá, zatím jen do morseovky převlečená moudra. Ale není všechno morseovka, co vypadá jako šifra. Tak do toho... Jen tak na okraj pár poznámek:

a) jednotlivá slova se obvykle oddělují mezerami, nemusí tomu tak však nutně být,

b) v rébusech, šifrách a hádankách často (ale ne vždy) zanedbáváme háčky a čárky, což někdy může způsobit zajímavá dilemata (rozhodovací potíže), jako třeba u slova TREST, které může být taky slovem *trest'* (aroma, příchuť) nebo *Třešť* (město kousek od Náměště).

c) někdy se nám může dokonce stát, že náš rébus dovede k foneticky napsanému slovu, tj. ke slovu napsanému tak, jak ho slyšíme - čili třeba slovo "usda" bude v rébusu ve tvaru "usda". Ale to už je pak vyšší dívčí...

Šifry/hádanky vlastně znáte od malička. Vzpomínáte si na , ve kterých byla řada slov nahrazena příslušným obrázkem? Nebylo třeba ani použít - jen jste četli jména obrázků a text dával smysl. Podobně lze šifrovat i složitěji, jak uvidíme dále.

1. Předložkový, číslovkový a spojkový význam hlásek a jejich skupin

Nejjednodušší pomůckou pro zašifrování jsou hlásky a skupiny hlásek obsažené v samotných slovech. Tak třeba písmena **A**, **I** či **S** vlastně ve slově vůbec nemusí být. Jak přečteme třeba slovo: MM? Jednoduše - je to "M" a "M" - čili *mám*. Nebo EO lze přečíst i jako "E" s "O" - *eso*. Jednotlivé těsně vedle sebe stojící části šifer tedy mohou být spojené buď ničím nebo je nutno vyzkoušet, zda mezi nimi dává smysl A, I nebo S. Trošku těžší bude tímto způsobem zašifrovat tato písmena stojící na začátku nebo na konci slov.

Další příklad nám ukazuje, jak využít slabiky **PO** - třeba **RTS** je v podstatě "S" po "RT" - neboli *sport*. Stejně tak nám poslouží slabiky **ZA**, **PŘED**, **NA(D)**, **POD** a **MEZI** - jako příklad si můžete vyluštit níže stojící řadu zašifrovaných slov: **VOJ** nám pomůže vyřešit předložka "za" - **za** "V" "OJ" - *závoj*; **OJV** je příklad na předložku **před** "V" "OJ" - *předvoj*; a teď si zkuste sami vymyslet, jak by se dalo zašifrovat slovo

"návod" a slovo "podvod". Jiný příklad: **ŘčÍí** - mezi "Ř" (a) "Í" (je) "ČÍ" - *Meziříčí*. Pomocné slovo v závorce naznačuje myšlenkový postup při řešení i sestavování takových rébusů - může být součástí zašifrovaného slova, ale nemusí.

Velmi široké možnosti nám dávají hlásky **U**, **V** a **Z**. Jejich příklady už jsou složitější. S jejich pomocí lze napsat třeba: * - což pak čteme (**z** "B" (vyrůstá) "Y") **v** "Á" - a máme slovo *zbývá*. Závorky používám úmyslně stejně, jako se používají v matematice, aby bylo jasné, co patří k sobě. Je zřejmé, že pro použití **V** potřebujeme písmeno s plochou ohraničenou alespoň ze dvou stran - nestačí-li nám písmeno tiskací, je třeba sáhnout po psacím nebo takovou plochu vytvořit spojením několika písmen (viz příklady dále). Nemáme-li tuto možnost, lze si pomoci běžným znaménkem : (děleno) - jak, vysvětlí další část tohoto seriálu.

Příklad použití číslovek najdeme v rébusu: *Horáček o5 lezl na 100žár a Veruna si uma0, že ho shodí*. Vyluštíte ji?

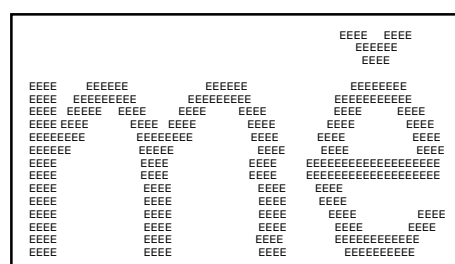
2. Netypické způsoby čtení hlásek

Hláskujeme-li jednotlivé hlásky, neřekneme např. "R", nýbrž "ER". Toho lze rovněž využít při vytváření rébusů. Třeba rébus **Jl** přečteme jako "J" i ("EN" obráceně - čili "NE") - *jiné*. A uhádnete, co je to **Z-T PADU**? Písmeno "Z" přečtete jako hlásku - tedy "ZET" (mínus) "T" - a vyjde Vám předložka *ze*; **za** "PA" (stojí) "DU" - *západu*. Zde vystupuje znaménko mínus jako pomocný (nevyslovovaný) znak. V podobné funkci občas potkáte i znaménko plus.

Následuje pár příkladů všeho probraného, aby se Vám nezkrátily žily. Doufám, že během vánoc najdete čas, abyste si nachystali do jarnho rébusového turnaje co nejobtížnější rébusy. Pamatujte, že přitom můžete použít jen zde popsaná pravidla.

ANR

TMÍ

PROGRAM DO BŘEZNA 2001

(změna programu vyhrazena)

Schůzky pravidelně každé úterý v témže čase v klubovně na rohu Tomáškové a Pastrnkové. Zaměření: hry, písničky, příprava na nejbližší víkendové akce, poznávací, rukodělné a jiné činnosti. V lednu výroba krmítek a ptačích budek, odsunutý uzlařský desetiboj, šití psích deček, rozfoukávané obrázky, dětská stránka Twisteru...

9. 12. 2000 (sobota)

Došlo k nejhoršímu...

- ruční a výtvarné práce v rámci přípravy vánoc, drobné dárky a ozdoby, obaly na dárky apod.
- sraz v klubovně 9:00, s sebou 40 Kč a lahvičky, plechovičky, plátno, kamínky, mušličky, bylinky atd.

19. 12. 2000 (úterý)

Předvánoční posezení

- poslední schůzka s posezením pod stromečkem, vyhodnocením bodování a ... (možná přijde i Ježíšek, přinést pár kousků cukroví ale bude spíš na nás...)

13. 1. 2001 (sobota)

Brněnské podzemí

- prémiová akce - prolízačka brněnskými sklepy a podzemními prostory pod vedením odborníka, bohužel jen pro omezený počet osob spočítatelný na prstech obou rukou (jinak hrozí poztráčení účastníků)

26. - 28. 1. 2001

Zimní táboření se vším všudy

- zimní táboření se vším, co si chcete vyzkoušet

10. 2. 2001 (sobota)

Rukodělné blbnutí a spol.

- ruční papír se Skiskou, budky zatím bez ptáků aj.
- odpoledne možná překvapení, podaří-li se domluvit

24. - 26. 2. 2001

Lyžařský průzkum terénu

- víkendovka napříč Moravským krasem od chaty k chatě na běžkách (bude-li sníh), vyvěšování budek, stopování...

10. 3. 2001 (sobota)

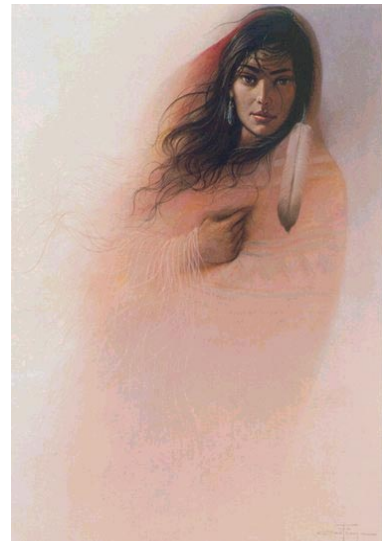
Velká špionážní hra po Brně

- sobota s tentokrát důkladně připravenou hrou po Brně
- vede Piff

23. - 25. 3. 2001

První jarní

- víkendovka na uvítání jara

Obsah:

Přísluví ze života	1
Kapka lesní moudrosti	1
Představujeme: Redakční skřítek Nevěšhlavu .	2
Bubáctví II.	3
Jak jsme se řtili !TMOU	4
Nemám slov... ..	5
Výprava, co se moc nepovedla	6
Akce Falco II.	7
Co si vrčel pod fousy boskovický Zub času	8
Uzemnění	9
Co takhle pár rébusů... ..	10
Hvězdná hádanka	11
Program do března 2001	12
Příloha:	Stavební slohy II.

Příští číslo (vyjde v lednu 2001):

zápis z předvánoční jednodenní akce, v diskusním fóru pak další část kmenových stanov; dokončení článku o Akci Falco, možná další díl Bubáctví a šifer. Piffův článek o hitacích a vyhodnocení účasti na akcích a snad i zápis ze zasedání Rady orlích per a přehled činů. V příloze tentokrát možná konečně ta dlouho slibovaná Vlajka (nebude-li něco akutnějšího, třeba plody a pupeny) atd. atd. A kdo ví, co tomu všemu zas provede Nevěšhlavu, abychom na něj náhodou nezapomněli...

TWISTER č. 04/ročník 00 - občasník kmene Ligy lesní moudrosti Nová země Brno (reg. č. 613), kontaktní adresa: Tomášková 7, 615 00 Brno, fax 05 4524 5842, mail senta@petrova.cz, www.volny.cz/novazeme, určený pro vnitřní potřebu kmene a informování osob kmeni blízkých o jeho činnosti. Neprodejné. Vychází v nákladu 50 výtisků v elektronické i papírové formě **9. 12. 2000**. Odpovědný redaktor: Dagmar Petrová, redakční rada: Vlastimil Piff Hanuš, Hana Hanušová, Pavla Pawča Maarová. Tiskové chyby a omyly vyhrazeny.